

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 15. septembra 2016*

„Damping — Uvoz biodizla s poreklom iz Argentine — Dokončna protidampinška dajatev — Ničnostna tožba — Neposredno nanašanje — Posamično nanašanje — Dopustnost — Člen 2(5) Uredbe (ES) št. 1225/2009 — Normalna vrednost — Proizvodni stroški“

V zadevi T-111/14,

Unitec Bio SA s sedežem v Buenos Airesu (Argentina), ki jo zastopajo J.-F. Bellis, R. Luff in G. Bathory, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki sta ga sprva zastopala S. Boelaert in B. Driessen, nato H. Marcos Fraile, agenti, skupaj z R. Bierwagenom in C. Hippom, odvetnikoma,

tožena stranka,

ob intervenciji

Evropske komisije, ki jo zastopajo M. França in A. Stobiecka-Kuik, agenta,

in

European Biodiesel Board (EBB) s sedežem v Bruslju (Belgija), ki ga zastopata O. Prost in M.-S. Dibling, odvetnika,

intervenienta,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL 2013, L 315, str. 2) v delu, v katerem je z njo tožeči stranki naložena protidampinška dajatev,

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (deveti senat),

v sestavi G. Berardis, predsednik, O. Czúcz (poročevalec) in A. Popescu, sodnika,

sodna tajnica: S. Spyropoulos, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 28. oktobra 2015,

* Jezik postopka: angleščina.

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje in izpodbijana uredba

- 1 Tožeča stranka, družba Unitec Bio SA, je argentinska proizvajalka biodizla.
- 2 Biodizel je nadomestno gorivo, ki je podobno dizlu in se proizvaja v Evropski uniji, vendar se v Unijo v velikih količinah tudi uvaža. V Argentini se v glavnem proizvaja iz soje in sojinega olja (v nadaljevanju: glavni surovini).
- 3 Evropska komisija je po pritožbi, ki jo je 17. julija 2012 vložil European Biodiesel Board (EBB) v imenu proizvajalcev, ki zajemajo več kot 60 % skupne proizvodnje biodizla v Uniji, 29. avgusta 2012 v skladu s členom 5 Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51, v nadaljevanju: osnovna uredba) objavila Obvestilo o začetku protidampinškega postopka za uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL 2012, C 260, str. 8).
- 4 Preiskava dampinga in povzročene škode je zajemala obdobje od 1. julija 2011 do 30. junija 2012 (v nadaljevanju: obdobje preiskave). Preučitev gibanj, upoštevni za oceno škode, je zajemala obdobje od 1. januarja 2009 do konca obdobja preiskave.
- 5 Komisija je zaradi velikega števila argentinskih proizvajalcev-izvoznikov v okviru zadevne preiskave uporabila vzorec treh izmed njih ali skupin teh proizvajalcev-izvoznikov, ki so temeljile na največjem reprezentativnem obsegu izvoza zadevnega izdelka v Unijo. Tožeča stranka ni bila del tega vzorca.
- 6 Komisija je 27. maja 2013 sprejela Uredbo (EU) št. 490/2013 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL 2013, L 141, str. 6, v nadaljevanju: začasna uredba). V tej uredbi je med drugim ugotovila, da je bil uvoz biodizla s poreklom iz Argentine dampinški, kar je povzročilo škodo industriji Unije, in da je uvedba protidampinške dajatve za navedeni uvoz v interesu Unije.
- 7 Glede izračuna stopnje dampinga in, natančneje, določitve normalne vrednosti podobnega izdelka, kar zadeva Argentino, je Komisija menila, da notranja prodaja ni bila opravljena pri običajnem poteku trgovanja, saj argentinski trg biodizla močno ureja država. Zato se je odločila, da bo uporabila člen 2(3) osnovne uredbe, v skladu s katerim je treba, če ni prodaje podobnega izdelka v običajnem poteku trgovanja, normalno vrednost navedenega izdelka izračunati na podlagi proizvodnih stroškov v državi porekla, ki se jim prištejeta razumen znesek za prodajne, upravne in druge splošne stroške ter razumna stopnja dobička, ali pa na podlagi cen izvoza v primerno tretjo državo pri običajnem poteku trgovanja, če so te cene reprezentativne.
- 8 Glede proizvodnih stroškov biodizla s poreklom iz Argentine je Komisija poudarila, da EBB trdi, da proizvodni stroški, navedeni v evidencah argentinskih proizvajalcev-izvoznikov, niso primeren odraz stroškov za izdelavo biodizla. Ta trditev se je nanašala na argentinski sistem diferenciranega izvoznega davka (v nadaljevanju: sistem DID), ki je po mnenju pritožnikov povzročal izkrivljanje cen glavnih surovin. Ker je Komisija menila, da v tej fazi nima na voljo dovolj informacij za odločitev, kako najprimerneje obravnavati navedeno trditev, se je odločila izračunati normalno vrednost na podlagi proizvodnih stroškov iz navedenih evidenc, vendar je navedla, da bo to vprašanje poglobljeno preučeno v končni fazi preiskave.

- 9 Svet Evropske unije je 19. novembra 2013 sprejel Izvedbeno uredbo (EU) št. 1194/2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL 2013, L 315, str. 2, v nadaljevanju: izpodbijana uredba).
- 10 Prvič, glede normalne vrednosti podobnega izdelka, kar zadeva Argentino, je Svet potrdil ugotovitve iz začasne uredbe, v skladu s katerimi jo je treba izračunati v skladu s členom 2(3) osnovne uredbe, saj argentinski trg biodizla močno ureja država (uvodna izjava 28 izpodbijane uredbe).
- 11 Glede proizvodnih stroškov je Svet sprejel predlog Komisije, naj se spremenijo ugotovitve iz začasne uredbe in naj se zanemarijo stroški za glavne surovine, navedeni v evidencah argentinskih proizvajalcev-izvoznikov, obravnavanih v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe. Svet meni, da ti podatki niso razumen odraz stroškov v zvezi s proizvodnjo biodizla v Argentini, ker naj bi sistem DID povzročal izkrivljanje cen glavnih surovin na argentinskem notranjem trgu. Nadomestil jih je s povprečjem referenčnih cen soje, ki jih je objavilo argentinsko ministrstvo za kmetijstvo za izvoz franko na ladijski krov (FOB) v obdobju preiskave (v nadaljevanju: referenčna cena) (uvodne izjave od 35 do 40 izpodbijane uredbe).
- 12 Drugič, Svet je potrdil večino preudarkov iz začasne uredbe in tako ugotovil, da je industriji Unije nastala velika škoda v smislu člena 3(6) osnovne uredbe (uvodne izjave od 105 do 142 izpodbijane uredbe) in da je to škodo povzročil dampinški uvoz biodizla s poreklom iz Argentine (uvodne izjave od 144 do 157 izpodbijane uredbe). V teh okoliščinah je ugotovil, da drugi dejavniki, vključno z uvozom, ki ga ustvarja industrija Unije (uvodne izjave od 151 do 160 izpodbijane uredbe), slabo izkoriščenostjo zmogljivosti industrije Unije (uvodne izjave od 161 do 171 izpodbijane uredbe) in sistemom dvojnega štetja iz odpadnih olj proizvedenega biodizla v nekaterih državah članicah (uvodne izjave od 173 do 179 izpodbijane uredbe), niso mogli prekiniti te vzročne zveze.
- 13 Tretjič, Svet je potrdil, da je uvedba zadevnih protidampinških ukrepov še vedno v interesu Unije (uvodne izjave od 190 do 201 izpodbijane uredbe).
- 14 Svet je glede na ugotovljene stopnje dampa in glede na raven škode, nastale industriji Unije, med drugim odločil, da morajo biti zneski, dani v obliki začasnih protidampinških dajatev, uvedenih z začasno uredbo, dejansko pobrani (uvodna izjava 228 in člen 2 izpodbijane uredbe) in da mora biti uvedena dokončna protidampinška dajatev na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine (člen 1(1) izpodbijane uredbe).

- 15 V členu 1(2) izpodbijane uredbe so bile stopnje dokončnih protidampinskih dajatev, ki se uporabljajo za zadevni izdelek, glede argentinskega uvoza določene tako:

Družba	Stopnja dajatve v EUR na neto tonno	Dodatna oznaka TARIC
Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	216,64	B782
LDC S.A., Buenos Aires	239,35	B783
Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahía Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	245,67	B784
Druge sodelujoče družbe: Cargill S.A.C.I., Buenos Aires; Unitec Bio S.A., Buenos Aires; Viluco S.A., Tucuman	237,05	B785
Vse druge družbe	245,67	B999

- 16 Komisija je na podlagi druge pritožbe EBB vzporedno s protidampinškim postopkom vodila protisubvencijski postopek v zvezi z uvozom biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije v Unijo. Po umiku te pritožbe z dopisom z dne 7. oktobra 2013 je bil ta postopek končan brez uvedbe dokončnih dajatev z Uredbo Komisije (EU) št. 1198/2013 z dne 25. novembra 2013 o ustavitvi protisubvencijskega postopka v zvezi z uvozom biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 330/2013 o uvedbi registracije za takšen uvoz (UL 2013, L 315, str. 67).

Postopek in predlogi strank

- 17 Tožeča stranka je 17. februarja 2014 v tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.
- 18 Svet je 2. junija 2014 vložil odgovor na tožbo. Tožeča stranka je repliko vložila 6. avgusta 2014, Svet pa dupliko 21. oktobra 2014.
- 19 Komisija in EBB sta 13. maja in 2. junija 2014 vložila predlog za intervencijo v tej zadevi v podporo predlogom Sveta. Predsednik devetega senata Splošnega sodišča je s sklepoma z dne 17. julija in 22. septembra 2014 dovolil ti intervenciji. Intervenienta sta predložila vlogi, druge stranke pa so predložile stališča glede teh vlog v predpisanih rokih.
- 20 Splošno sodišče (deveti senat) je na podlagi poročila sodnika poročevalca odločilo, da bo opravilo ustni del postopka.
- 21 S sklepom z dne 30. septembra 2015 so bile ta zadeva ter zadeve T-112/14, Molinos Río de la Plata/Svet, T-113/14, Oleaginosa Moreno Hermanos/Svet, T-114/14, Vicentin/Svet, T-115/14, Aceitera General Deheza/Svet, T-116/14, Bunge Argentina/Svet, T-117/14, Cargill/Svet, T-118/14, LDC Argentina/Svet, in T-119/14, Carbio/Svet, združene za ustni del postopka. Stranke so na obravnavi 28. oktobra 2015 podale ustne navedbe in odgovorile na vprašanja Splošnega sodišča.
- 22 Splošno sodišče (deveti senat) je v okviru ukrepov procesnega vodstva od strank zahtevalo dodatne informacije in jih pozvalo k predložitvi stališč o odgovorih drugih strank.

- 23 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano uredbo razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša nanjo;
 - Svetu naloži plačilo stroškov.
- 24 Svet ob podpori Komisije in EBB Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrže kot nedopustno in jo, podredno, zavrne kot neutemeljeno;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Dopustnost

- 25 Svet je, ne da bi uradno vložil ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114 Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991, izpodbijal dopustnost tožbe. V bistvu je trdil, da tožeča stranka nima procesnega upravičenja za vložitev ničnostne tožbe v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU. Ker tožeča stranka ni zajeta z uporabljenim vzorcem (glej točko 5 zgoraj), naj ne bi bila dovolj opredeljena v izpodbijani uredbi, ker naj bi bila navedena le z besedno zvezo „[d]ruge sodelujoče družbe“ in ker naj se stopnja dampinga ne bi izračunala na podlagi podatkov v zvezi z njeno poslovno dejavnostjo. Udeležba tožeče stranke v upravnem postopku naj bi bila le posredna in naj sama po sebi ne bi zadostovala za potrditev njenega posamičnega interesa. Poleg tega naj tožeča stranka ne bi dokazala, da se izpodbijana uredba nanjo nanaša posamično zaradi nekaterih njenih posebnih lastnosti, po katerih se razlikuje od vseh drugih oseb.
- 26 Glede tega je treba najprej opozoriti, da člen 263, četrti odstavek, PDEU določa, da lahko fizične ali pravne osebe pod pogoji iz prvega in drugega odstavka tega člena vložijo tožbe zoper nanje naslovljene akte ali zoper akte, ki se nanje neposredno in posamično nanašajo, in zoper predpise, ki se nanje neposredno nanašajo in ne potrebujejo izvedbenih ukrepov.
- 27 Splošno sodišče v bistvu meni, da je treba najprej preučiti, ali se izpodbijana uredba neposredno nanaša na tožečo stranko v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU.
- 28 Svet ne zanika, da se izpodbijana uredba neposredno nanaša na to družbo. Carinski organi držav članic namreč morajo pobrati dajatve, naložene z izpodbijano uredbo, ne da bi pri tem imeli kakršno koli diskrecijsko pravico.
- 29 Glede posamičnega nanašanja na tožečo stranko je treba opozoriti, da iz sodne prakse izhaja, da fizična ali pravna oseba lahko trdi, da se sporna določba nanjo posamično nanaša, samo če se zadevni akt nanjo nanaša zaradi nekaterih njenih posebnih lastnosti ali zaradi dejanskega položaja, po katerem se razlikuje od vseh drugih oseb (sodba z dne 15. julija 1963, Plaumann/Komisija, 25/62, EU:C:1963:17, str. 197, 223).
- 30 V zvezi s tem je treba poudariti, da člen 1 izpodbijane uredbe za tožečo stranko, ki je v njem izrecno navedena, določa posamično dokončno protidampinško dajatev 237,05 EUR na tona.
- 31 V nasprotju s trditvami Sveta ta okoliščina sama po sebi zadostuje za ugotovitev posamičnega nanašanja na tožečo stranko (glej v tem smislu sodbo z dne 15. februarja 2001, Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, točka 22).
- 32 Ker se izpodbijana uredba neposredno in posamično nanaša na tožečo stranko, je treba očitek Sveta glede nedopustnosti zavriniti.

Vsebinska presoja

- 33 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.
- 34 S prvim in drugim tožbenim razlogom se nasprotuje ravnanju Sveta, pri katerem je ta stroške za glavne surovine, navedene v evidencah preiskovanih argentinskih proizvajalcev-izvoznikov, zanemaril zaradi izkrivljanja cen navedenih surovin, ki ga je povzročil sistem DID, in jih nadomestil z referenčno ceno. Tožeča stranka v okviru prvega pritožbenega razloga trdi, da tako ravnanje ni v skladu s členom 2(5), prvi in drugi pododstavek, osnovne uredbe. V okviru drugega tožbenega razloga trdi, da to ravnanje ni v skladu s sporazumom o izvajanju člena VI GATT (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 189).
- 35 Tretji tožbeni razlog se nanaša na to, da je Svet z ugotovitvijo, da je obstajala vzročna zveza med uvozom biodizla s poreklom iz Argentine, ki je predmet preiskave, in škodo, povzročeno industriji Unije, kršil člen 3(7) temeljne uredbe.
- 36 V okviru prvega tožbenega razloga tožeča stranka trdi, da je Svet s tem, da ni upošteval stroškov v zvezi z glavnimi surovinami, ki so jih dejansko nosili zadevni argentinski proizvajalci, kršil člen 2(5) osnovne uredbe, ker naj bi bile cene navedenih surovin, navedene v računovodskih evidencah preiskovanih argentinskih proizvajalcev-izvoznikov, umetno nizke. V Argentini naj cene glavnih surovin ne bi bile regulirane. Prosto naj bi jih določali proizvajalci in naj ne bi bile nižje od cen surovin, ki se prodajo za izvoz. V okviru pristopa, ki sta ga Svet in Komisija (v nadaljevanju skupaj: instituciji) uporabila za določitev stroškov za te surovine, naj bi se argentinskim cenam, navedenim v navedenih evidencah, dodal izvozni davek. Vsekakor naj instituciji, tudi če bi bile nižje cene teh surovin izkrivljene zaradi sistema DID, ne bi dokazali, da te evidence ne odražajo primerno njunih stroškov in da jih je zato mogoče zanemariti v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe.
- 37 Svet ob podpori Komisije in EBB trdi, da v obravnavanem primeru uporaba člena 2(5) osnovne uredbe temelji na tem, da prodaja glavnih surovin na argentinskem trgu ni bila opravljena pri običajnem poteku trgovine. Sistem DID naj bi povzročil izkrivljanje argentinskih proizvodnih stroškov za biodizel, ki naj bi ga dokazoval znaten razkorak med domačo in mednarodno ceno, zaradi česar naj bi ju bilo treba prilagoditi. Evidence argentinskih proizvajalcev-izvoznikov naj se ne bi upoštevale kot osnova za izračun normalne vrednosti, če se proizvodni stroški proizvoda, ki se preiskuje, v teh evidencah ne odražajo razumno. Reguliranost cen naj bi bila zgolj eden od razlogov, ki lahko za namene preiskave upravičujejo, da se stroški ne odražajo primerno v evidencah. Podatki, ki sta jih uporabili instituciji, in sicer referenčna cena soje v obdobju preiskave, ki odraža raven mednarodnih cen, naj bi bili verodostojen vir.
- 38 V obravnavanem primeru je treba poudariti, da instituciji v izpodbijani uredbi pri določitvi normalne cene podobnega proizvoda nista izračunali proizvodnih stroškov, povezanih z glavnimi surovinami, z upoštevanjem njihovih cen, razvidnih iz računovodskih evidenc preiskovanih podjetij, temveč sta, kot izhaja zlasti iz uvodne izjave 29 in naslednjih navedene uredbe, te cene zanemarili in jih nadomestili z referenčno ceno, pri čemer sta se oprli na člen 2(5) osnovne uredbe.
- 39 Glede tega je treba opozoriti, da se v skladu s členom 2(3) osnovne uredbe, če ni ali pa ni dovolj prodaje podobnega izdelka v običajnem poteku trgovanja ali če zaradi posebnih razmer na trgu taka prodaja ne omogoča veljavne primerjave, normalna vrednost navedenega izdelka izračuna na podlagi proizvodnih stroškov v državi porekla, h katerim se prišteje razumen znesek za prodajne, upravne in splošne stroške ter razumna stopnja dobička, ali pa na podlagi cen izvoza v primerno tretjo državo pri običajnem poteku trgovanja, če so te cene reprezentativne. Ta določba tudi pojasnjuje, da se lahko šteje, da za zadevni izdelek obstajajo posebne tržne razmere v smislu prejšnjega stavka, med drugim kadar so cene umetno nizke, kadar obstajajo pomembni barter posli ali kadar obstajajo netrgovinski dogovori o oplemenitenu.

- 40 Iz člena 2(5), prvi pododstavek, osnovne uredbe izhaja tudi, da kadar se normalna vrednost podobnega izdelka izračunava v skladu s členom 2(3) navedene uredbe, se proizvodni stroški običajno izračunavajo na podlagi evidenc stranke v preiskavi, če so te evidence v skladu s splošno sprejetimi računovodskimi načeli v zadevni državi in če primerno odražajo stroške, povezane s proizvodnjo in prodajo obravnavanega izdelka.
- 41 Člen 2(5), drugi pododstavek, osnovne uredbe določa, da se stroški, ki so povezani s proizvodnjo in prodajo izdelka, ki se preiskuje, če niso ustrezno izraženi v evidencah zadevne stranke, prilagodijo ali določijo na podlagi stroškov drugih proizvajalcev ali izvoznikov v isti državi, kadar pa takšnih informacij ni na voljo oziroma jih ni mogoče uporabiti, pa na kateri koli drugi razumni podlagi, vključno z informacijami iz drugih reprezentativnih trgov.
- 42 Cilj člena 2(5), prvi in drugi pododstavek, osnovne uredbe je zagotoviti, da stroški, ki so povezani s proizvodnjo in prodajo podobnega izdelka in se uporabijo pri izračunu normalne vrednosti navedenega izdelka, odražajo stroške, ki bi nastali proizvajalcu na notranjem trgu države izvoznice.
- 43 Poleg tega iz besedila člena 2(5), prvi pododstavek, osnovne uredbe izhaja, da so računovodske evidence stranke, ki je predmet preiskave, prednostni vir informacij za določitev proizvodnih stroškov podobnega izdelka in da uporaba podatkov iz navedenih evidenc pomeni načelo, njihova prilagoditev ali nadomestitev z drugo razumno podlago pa izjemo.
- 44 Ob upoštevanju načela, da je treba odstopanje ali izjemo od splošnega pravila razlagati ozko (glej sodbo z dne 19. septembra 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Svet, C-15/12 P, EU:C:2013:572, točka 17 in navedena sodna praksa), je treba – tako kot tožeča stranka – ugotoviti, da je treba izjemno ureditev, ki izhaja iz člena 2(5) osnovne uredbe, razlagati ozko.
- 45 V obravnavanem primeru tožeča stranka sicer ne izpodbija razlogov, iz katerih sta instituciji v skladu s členom 2(3) osnovne uredbe izračunali normalno vrednost podobnega izdelka, izpodbija pa to, kako je bil uporabljen člen 2(5) iste uredbe, na podlagi katerega se instituciji pri navedenem izračunu nista oprli na ceno glavnih surovin, navedeno v evidencah preiskovanih družb.
- 46 V izpodbijani uredbi instituciji nista trdili, da evidence preiskovanih argentinskih proizvajalcev-izvoznikov niso bile v skladu z računovodskimi načeli, ki so v Argentini splošno sprejeta. Trdili pa sta, da navedene evidence ne odražajo primerno stroškov, povezanih z glavnimi surovinami.
- 47 Kot je namreč razvidno iz uvodnih izjav od 29 do 42 izpodbijane uredbe, sta instituciji menili, da je sistem DID s tem, da je zajemal diferencialne izvozne davke na glavne surovine in biodizel, izkrivljal ceno navedenih surovin, ker je navedeni sistem zniževal njihove cene na argentinskem trgu, ki so se vzpostavile na umetno nizki ravni.
- 48 Instituciji sta se oprli na sodbo z dne 7. februarja 2013, Acron in Dorogobuzh/Svet (T-235/08, neobjavljena, EU:T:2013:65), in tako v uvodni izjavi 31 izpodbijane uredbe navedli, da je bilo, če je regulacija cen glavnih surovin povzročala umetno nizko ceno na notranjem trgu, mogoče domnevati, da so bili stroški proizvodnje zadevnega izdelka izkrivljeni. V takih okoliščinah ni mogoče šteti, da so podatki, navedeni v evidencah preiskovanih proizvajalcev-izvoznikov, razumni, zato jih je treba prilagoditi.
- 49 Glede tega je treba opozoriti, da je Splošno sodišče v točki 44 sodbe z dne 7. februarja 2013, Acron in Dorogobuzh/Svet (T-235/08, neobjavljena, EU:T:2013:65), menilo, da je na ceno proizvodnje zadevnega izdelka, ker je bil zemeljski plin v skladu z rusko ureditvijo zadevnim proizvajalcem-izvoznikom nujno dobavljen po zelo nizki ceni, v zadevi, v kateri je bila izdana ta sodba, vplivalo izkrivljanje na ruskem notranjem trgu glede cene plina, saj ta cena ni bila posledica tržnih silnic. Menilo je torej, da sta

instituciji lahko pravilno ugotovili, da ni bilo mogoče šteti, da je eden od elementov v evidencah tožečih strank v zadevi, v kateri je bila izdana navedena sodba, razumen, in da ga je bilo zato treba prilagoditi z uporabo drugih virov iz trgov, ki so po njunem mnenju bolj reprezentativni.

- 50 Vendar kot tožeča stranka pravilno trdi, drugače kot v okoliščinah, obravnavanih v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 7. februarja 2013, Acron in Dorogobuzh/Svet (T-235/08, neobjavljena, EU:T:2013:65), iz spisa ni razvidno, da so bile cene glavnih surovin v Argentini neposredno regulirane. Sistem DID, ki ga obravnavata instituciji, je namreč zgolj določal izvozne davke z različnimi stopnjami za glavne surovine in biodizel.
- 51 To, da se s sistemom DID ne regulirajo neposredno cene glavnih surovin v Argentini, vseeno ne izključuje uporabe izjeme iz člena 2(5) osnovne uredbe.
- 52 Opozoriti je namreč treba, kot menita instituciji, da je bila določba, ki ustreza členu 2(5), drugi pododstavek, osnovne uredbe, v prejšnjo osnovno uredbo, in sicer Uredbo Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 45), vstavljena z Uredbo Sveta (ES) št. 1972/2002 z dne 5. novembra 2002 o spremembah Uredbe št. 384/96 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 132).
- 53 Iz uvodne izjave 4 Uredbe št. 1972/2002 pa izhaja, da je vključitev določbe, ki ustreza členu 2(5), drugi pododstavek, osnovne uredbe, namenjena temu, da so udeleženi poučeni, kaj storiti, če evidence niso primeren odraz stroškov, povezanih s proizvodnjo in prodajo obravnavanega izdelka zlasti v situacijah, ko zaradi posebnih tržnih razmer prodaje podobnega izdelka ne omogočajo ustrezne primerjave. V podobnih primerih je treba v skladu s to uvodno izjavo upoštevne podatke pridobiti iz virov, na katere „takšna izkrivljanja“ ne vplivajo.
- 54 V uvodni izjavi 4 Uredbe št. 1972/2002 je torej navedena možnost uporabe člena 2(5) osnovne uredbe, zlasti če prodaje podobnega izdelka ne omogočajo ustrezne primerjave zaradi izkrivljanja. Iz tega je razvidno tudi, da do takega položaja med drugim lahko pride, če so na trgu posebne razmere, kakršne so navedene v členu 2(3), drugi pododstavek, osnovne uredbe in ki se nanašajo na umetno nizke cene zadevnega izdelka, vendar ne da bi bile tovrstne razmere omejene na primere, v katerih cene podobnega izdelka ali njegovih glavnih surovin neposredno regulira država izvoznica.
- 55 Ni pa mogoče razumno meniti, da lahko vsak ukrep javnih organov države izvoznice, ki lahko vpliva na cene surovin in s tem na cene glavnih surovin, povzroči izkrivljanje, ki omogoča, da se pri izračunu normalne vrednosti podobnega izdelka zanemarijo cene iz računovodskih evidenc stranke, ki je predmet preiskave. Kot namreč pravilno navaja tožeča stranka, če bi bilo mogoče upoštevati vsakršen ukrep javnih organov države izvoznice, ki vsaj minimalno vpliva na cene surovin, bi utegnilo načelo iz člena 2(5), prvi pododstavek, osnovne uredbe, v skladu s katerim so navedene evidence prednostni vir informacij za določitev stroškov proizvodnje podobnega izdelka, izgubiti polni učinek.
- 56 Zaradi ukrepa javnih organov države izvoznice lahko tako instituciji pri izračunu normalne vrednosti podobnega izdelka zanemarita cene surovin, navedene v računovodskih evidencah strank, ki so predmet preiskave, le če ta ukrep povzroči znatno izkrivljanje cen navedenih surovin. Drugačna razlaga izjemne ureditve iz člena 2(5) osnovne uredbe, ki v primeru, kot je obravnavani, omogoča, da se ti podatki nadomestijo z zneskom stroškov, ki temelji na drugi razumni podlagi, bi utegnila prekomerno ogroziti načelo, po katerem pomenijo navedene evidence prednostni vir informacij za določitev proizvodne cene navedenega izdelka.
- 57 Poleg tega je treba glede dokaznega bremena za obstoj elementov, ki upravičujejo uporabo člena 2(5), prvi pododstavek, osnovne uredbe, šteti, da se morata instituciji, če menita, da morata zanemariti proizvodne stroške iz računovodskih evidenc stranke, ki je predmet preiskave, da bi se nadomestili z drugo ceno, ki se šteje za razumno, opirati na dokaze ali vsaj na indice, na podlagi katerih je

mogoče ugotoviti obstoj dejavnika, zaradi katerega je opravljena prilagoditev (glej po analogiji sodbo z dne 10. marca 2009, Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP/Svet, T-249/06, EU:T:2009:62, točka 180 in navedena sodna praksa).

- 58 Tako morata ob upoštevanju tega, da spada to, da se pri izračunu normalne vrednosti podobnega izdelka zanemarijo stroški proizvodnje navedenega izdelka, navedeni v računovodskih evidencah strank, ki so predmet preiskave, v izjemno ureditev (glej točko 44 zgoraj), če izkrivljanje, na katero se sklicujeta instituciji, ni neposredna posledica državnega ukrepa, ki ga je povzročil, kot v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 7. februarja 2013, Acron in Dorogobuzh/Svet (T-235/08, neobjavljena, EU:T:2013:65), temveč učinkov, ki naj jih bi ta ukrep imel na trg, zagotoviti, da se pojasni delovanje zadevnega trga, in dokazati konkretne učinke tega ukrepa nanj, ne da bi se glede tega oprli zgolj na domneve.
- 59 Ob upoštevanju teh preudarkov je treba preučiti, ali sta instituciji pravno zadostno dokazali, da so bili v obravnavanem primeru izpolnjeni pogoji za to, da se pri izračunu normalne vrednosti podobnega izdelka zanemarijo cene glavnih surovin, navedene v računovodskih evidencah preiskovanih argentinskih proizvajalcev-izvoznikov.
- 60 Prvič, glede ukrepa argentinskih javnih organov, opredeljenega kot vir izkrivljanj cen glavnih surovin, kot je navedeno med drugim v uvodni izjavi 29 izpodbijane uredbe, gre za sistem DID v delu, v katerem vključuje diferencirane stopnje davkov na glavne surovine in biodizel. Iz uvodne izjave 35 navedene uredbe je razvidno, da je bil v obdobju preiskave izvoz biodizla obdavčen po nominalni stopnji 20 % z dejansko stopnjo 14,58 %, medtem ko je bila v istem obdobju stopnja obdavčitve izvoza soje in stopnja obdavčitve izvoza sojinega olja določena na 35 oziroma 32 %.
- 61 Drugič, glede učinkov sistema DID je Svet v točki 30 izpodbijane uredbe med drugim poudaril, da je dodatna preiskava pokazala, da je navedeni sistem zniževal cene glavnih surovin na argentinskem trgu, ki so se vzpostavile na umetno nizki ravni.
- 62 Čeprav je v teh okoliščinah Svet v uvodni izjavi 68 izpodbijane uredbe glede učinkov sistema DID, ki se uporablja v Indoneziji, navedel, da je navedeni sistem omejeval možnosti izvoza surovin, ker so bile na notranjem trgu na voljo večje količine teh surovin, in zniževal njihovo ceno na navedenem trgu, je treba poudariti, da v navedeni uredbi ni dokazano, koliko je ta sistem s tem, da je vseboval diferencirane izvozne davke na glavne surovine in biodizel, povzročal znatno izkrivljanje cen teh surovin na argentinskem trgu.
- 63 V uvodni izjavi 37 izpodbijane uredbe je Svet ugotovil, da so mednarodne cene glavnih surovin sledile istim trendom in da je razlika med temi cenami ustrezala izvoznim davkom nanje. V uvodni izjavi 38 navedene uredbe je navedel, da so bile notranje cene glavnih surovin, ki so jih uporabljali proizvajalci biodizla v Argentini, umetno nižje od mednarodnih cen zaradi izkrivljanja, ki ga je povzročil sistem DID. Vendar Svet s tem, da je zgolj poudaril, da razlika med notranjimi in mednarodnimi cenami glavnih surovin v bistvu ustreza izvoznim davkom na te surovine, ni dokazal učinkov, ki bi jih lahko imela razlika med stopnjo davkov na te surovine in stopnjo davkov na biodizel na ceno navedenih surovin na argentinskem trgu. Ugotovitev iz uvodne izjave 37 namreč omogoča kvečjemu sklepanje o nekaterih učinkih, ki jih je lahko imela uvedba izvoznega davka na cene glavnih surovin, ne omogoča pa sklepanja o učinkih, ki jih je lahko imela razlika med stopnjo davka na te surovine in stopnjo davka na biodizel na ceno navedenih surovin na argentinskem trgu.
- 64 Navedbe Sveta iz uvodnih izjav 39 in 42 izpodbijane uredbe, v skladu s katerimi so bile cene glavnih surovin iz računovodskih evidenc zadevnih družb nadomeščene s ceno, po kateri bi jih te družbe kupovale na notranjem trgu brez izkrivljanja, torej z referenčno ceno, prav tako ne omogočajo sklepanja o učinkih, ki jih je lahko imela razlika med stopnjo izvoznih davkov na te surovine in stopnjo izvoznega davka na biodizel na ceno navedenih surovin na navedenem trgu. Če je treba te

uvodne izjave razumeti kot ugotovitev Sveta, da bi bile cene glavnih surovin na tem trgu brez take razlike v stopnjah enake referenčni ceni, je dovolj poudariti, da to ni bilo dokazano niti v izpodbijani uredbi niti v okviru postopka pred Splošnim sodiščem.

- 65 Glede ekonomskih študij, na katere sta se instituciji sklicevali med postopkom pred Splošnim sodiščem, je treba poudariti, da je na podlagi tega sicer mogoče sklepati, da izvozni davki vodijo do povišanja izvozne cene izdelka, na katerega se davek nanaša, v primerjavi z njegovo ceno na notranjem trgu, do zmanjšanja obsega izvoza navedenega izdelka in do znižanja cene tega izdelka na notranjem trgu. Na podlagi tega je mogoče sklepati tudi, da sistem izvoznih davkov, s katerim so glavne surovine obdavčene bolj kot izdelki na trgu, ki je višje v proizvodni verigi, ščiti in daje prednost domačim industrijam, ki so višje v proizvodni verigi, ker se jim s tem surovine dobavljajo v zadostni količini po ugodnih cenah.
- 66 Vendar je treba ugotoviti, da se s temi študijami analizirajo le učinki izvoznih davkov na cene glavnih surovin, in ne učinki diferenciranih stopenj izvoznih davkov na glavne surovine in biodizel.
- 67 Instituciji sta torej zgolj pojasnili razmerje med mednarodnimi in domačimi cenami glavnih surovin ter učinek izvoznega davka na razpoložljivost navedenih surovin na notranjem trgu in njihove cene, ne da bi konkretno dokazali učinke, ki jih je sistem DID kot tak utegnil imeti na notranje cene glavnih surovin, in koliko se ti učinki razlikujejo od učinkov sistema obdavčitve, ki ne vsebuje diferenciranih stopenj izvoznih davkov na glavne surovine in biodizel.
- 68 Zato je treba ugotoviti, da instituciji nista pravno zadostno dokazali obstoja znatnega izkrivljanja cen glavnih surovin v Argentini, ki bi ga bilo mogoče pripisati sistemu DID, ker vsebuje diferencirane stopnje izvoznih davkov na navedene surovine in biodizel. Instituciji sta tako z ugotovitvijo, da se cene teh surovin niso primerno odražale v računovodskih evidencah preiskovanih argentinskih proizvajalcev, in s tem, da sta jih zanemarili, kršili člen 2(5) osnovne uredbe.
- 69 V nasprotju s trditvami institucij tej ugotovitvi ne nasprotuje to, da imata široko diskrecijsko pravico na področju skupne trgovinske politike, zlasti pri zapletenih gospodarskih ocenah glede ukrepov trgovinske zaščite, in da mora v zvezi s tem sodišče Unije svoj nadzor omejiti na preverjanje, ali so bila postopkovna pravila upoštevana, ali je bilo dejansko stanje, ki se upošteva pri izpodbijani izbiri, pravilno ugotovljeno in ali ne gre za očitno napako pri presoji tega dejanskega stanja oziroma za zlorabo pooblastil (glej v tem smislu sodbo z dne 18. septembra 2002, *Since Hardware (Guangzhou)/Svet*, T-156/11, EU:T:2012:431, točke od 134 do 136 in navedena sodna praksa).
- 70 Nadzor Splošnega sodišča, pri katerem se zgolj ugotavlja, ali elementi, na katere instituciji opirata svoje ugotovitve, potrjujejo njune zaključke na podlagi tega, namreč ne posega v njuno široko diskrecijsko pravico na področju trgovinske politike (glej v tem smislu sodbo z dne 16. februarja 2012, *Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP*, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 68).
- 71 V obravnavanem primeru pa je Splošno sodišče zgolj preučilo, ali sta instituciji dokazali, da so bili izpolnjeni pogoji za to, da se pri izračunu normalne vrednosti podobnega proizvoda zanemarijo stroški, povezani s proizvodnjo in prodajo navedenega izdelka, kakor se odražajo iz računovodskih evidenc preiskovanih argentinskih proizvajalcev-izvoznikov, v skladu s pravilom iz člena 2(5) osnovne uredbe.
- 72 Iz tega izhaja, da je treba prvi tožbeni razlog sprejeti.
- 73 Preučiti je treba še, v kolikšnem obsegu ugotovljena napaka upravičuje razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko.

- 74 V nasprotju s trditvami Sveta v okoliščinah obravnavanega primera ni mogoče razglasiti delne ničnosti člena 1 izpodbijane uredbe zgolj z vidika napake, ugotovljene glede metode izračuna stopnje protidampinške dajatve.
- 75 V skladu z ustaljeno sodno prakso je namreč razglasitev delne ničnosti akta Unije mogoča samo takrat, kadar je elemente, katerih ničnost se zahteva, mogoče ločiti od preostalega akta. Ta zahteva po možnosti ločitve ni izpolnjena, če bi razglasitev delne ničnosti povzročila spremembo njegovega bistva (sodba z dne 10. decembra 2002, Komisija/Svet, C-29/99, EU:C:2002:734, točki 45 in 46).
- 76 Kot je poudarjeno pri preučitvi prvega tožbenega razloga, temelji izračun normalne vrednosti podobnega izdelka, ki sta ga opravili instituciji, na napačnih preudarkih. Ker je normalna vrednost bistveni pogoj za določitev stopnje protidampinške dajatve, ki se uporabi, člena 1 izpodbijane uredbe ni mogoče ohraniti v veljavi v delu, v katerem določa individualno protidampinško dajatev za tožečo stranko.
- 77 Ob upoštevanju medsebojnega učinkovanja med dokončno protidampinško dajatvijo in začasno protidampinško dajatvijo, ki jo določa člen 10(2) in (3) osnovne uredbe, je treba razglasiti za ničn tudi člen 2 izpodbijane uredbe v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko in določa, da se dokončno poberejo zneski, dani v oblikičasne protidampinške dajatve.
- 78 Izpodbijano uredbo je torej treba razglasiti za nično v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, ne da bi bilo treba preučiti drugi in tretji tožbeni razlog.

Stroški

- 79 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker Svet ni uspel, se mu v skladu s predlogi tožeče stranke naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi njene stroške.
- 80 V skladu z določbami člena 138(1) in (3) Poslovnika Komisija in EBB nosita svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat)

razsodilo:

- 1. Člena 1 in 2 Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1194/2013 z dne 19. novembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranjučasne dajatve, uvedene na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije se razglasita za nična v delu, v katerem se nanašata na družbo Unitec Bio SA.**
- 2. Svet Evropske unije nosi svoje stroške in naloži se mu plačilo stroškov družbe Unitec Bio.**
- 3. Evropska komisija in European Biodiesel Board (EBB) nosita svoje stroške.**

G. Berardis

O. Czucz

A. Popescu

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 15. septembra 2016.

Podpisi